

TÜRKİYENİN TOPLUMSAL YAPISI

2.ÜNİTE

Türkiye’de Kültür ve Kültürel Değişim

A. KÜLTÜRÜN TANIMI VE KAPSAMI

- Kültür, toplumsal yapının önemli parçalarından biridir.
- Kısaca bir toplumun yaşam biçimi olarak tanımlanabilecek kültür, doğumdan ölüme kadar yaşadığımız her anı ve ilişkilerimizi içine alan ve etkileyen geniş bir kavramdır.
- Kültür sözcüğü ve kavramının tarihsel evrimini altmış sayfalık makalelerinde inceleyen iki antropolog, bu kavramın yüz altmış dört farklı tanımını derlemiş ve tartışmışlardır.
- Kültürü tanımlama güçlüğü onun çok anlamlı olmasından kaynaklanabilir.
- Kültür sözcüğünün temelde dört ayrı anlamda kullanıldığı görülür. Bunlar:
 1. Bilim alanındaki kültür: Uygarlıklar.
 2. Beşeri alandaki kültür: Eğitim sürecinin ürünüdür.
 3. Estetik alandaki kültür: Güzel sanatlardır.
 4. Maddi (teknolojik) ve biyolojik alanda kültür: Üretme, tarım, ekin, çoğaltma ve yetiştirme.

KAVRAMLAR	ANLAMLAR		NİTELİKLER / GÖREVLER
	Genel	Özel	
Bilimsel alanda	Uygarlık	Çin, Hint, Fransız, Batı ve İslam kültür ya da uygarlığı gibi.	Tarihsel, bütünsel ve evrimsel.
Beşeri alanda ve günlük dilde	Eğitim	Genel, mesleki ve teknik eğitim; tıp, hukuk, din, sanat ve fen eğitimi; örgün ve yaygın eğitim ya da öğretim gibi.	Değerlendirici, eleştirici, geliştirici, öğretici ve yayıcı.
Estetik alanında	Sanat	Gotik, Barok, Rönesans ve Modern Sanat; resim sanatı, müzik sanatı, ilkel ve modern sanat; romantik ve gerçekçi sanat gibi.	Eleştirici, yaratıcı, eğitici, değerlendirici güzel ya da güzelleştirici,estetik.
Maddi (teknolojik) ve biyolojik alanda	Üretim	Avcılık, tarım ve endüstri kültürü, “mikrop kültürü”, “ekin kültürü” gibi.	Günlük toplumsal yaşamı destekleyici: üretici, deneyci, çoğaltıcı, yoğaltıcı ve besleyici.

- Belli bir toplumun belli bir aşamasında, belli bir kentindeki bir üyesinin müzik yapma ve eleştirme yeteneğinde; bütün dünyada, tarihi çağlar boyunca yaşamış toplumların doğayla ilişkilerinde gösterdikleri başarıların bütününe kadar birçok olguya “kültür” denilebilir.
- Kültür sözcüğünün kökeni cultura’dan gelmektedir.
- Latince, “colere”, sürmek, ekip biçmek; “cultura” ise Türkçe’deki “ekin” karşılığında kullanılmıştır.
- “Culture” sözcüğü 17. yüzyıla kadar Fransızcada aynı anlamda kullanılmıştır.
- İlk kez ünlü Voltaire, “culture” sözcüğünü, insan zekâsının oluşumu, gelişimi, geliştirilmesi ve yüceltilmesi anlamında kullanmıştır.
- Sözcük buradan önce Almancaya sonra da ispanyolca, ingilizce ve Slav dillerine geçmiştir.

- Kültürün antropolojide bugünde çoğunlukla benimsenen ilk tanımını Tylor (1871) yapmıştır.
- Bu tanıma göre “kültür ya da uygarlık, toplumun üyesi olarak, insan türünün öğrendiği, edindiği bilgi, sanat, gelenek-görenek ve benzeri yetenek, beceri ve alışkanlıkları içine alan karmaşık bir bütündür.”
- Kültür, öğrenilmiş, saklanmış ve öğretilen; eğitimle yeni kuşaklara aşılana bir içeriktir.
- Kültürün belli başlı diğer tanımları ise şöyle sıralanabilir:
 - ⇒ Linton’a göre kültür, “bir toplumun tüm hayat biçimidir.”
 - ⇒ Wissler, kültürü “belli bir düşünceler sistemi ya da bütünü “ olarak görür.
 - ⇒ Benedict’e göre ise kültür, “büyütülerek bilimsel ekrana yansıtılmış bireysel psikolojidir.”
 - ⇒ Carr, kültürü “toplumdaki geçmiş davranışların biriktirilerek aktarılan sonuçları” olarak tanımlar.
 - ⇒ Malinowski ise kültürün insan gereksinmelerinin karşılanması için doğrudan doğruya ya da dolaylı olarak çalışan araç ve gereçler ile gelenek ve görenekler ve bedensel veya düşünceyle ilişkili alışkanlıkların tümü olduğunu ifade eder.
 - ⇒ Pareh’e göre kültür, tarih içerisinde yaratılan bir anlam ve önem sistemi ya da başka bir deyimle, bir grup insanın bireysel ve toplu yaşamlarını anlamada, düzenlemede ve yapılandırmada kullandıkları bir inançlar ve adetler sistemidir. İnsan yaşamını anlamının ve düzenlemenin bir yoludur.
- Murdock kültürün özelliklerini başlıklar hâlinde şöyle özetlemiştir:
 1. **Kültür öğrenilir:** Kültür, içgüdüsel ve kalıtsal değil, her bireyin doğduktan sonraki yaşantısı içinde kazandığı alışkanlıklardır.
 2. **Kültür tarihidir ve süreklidir:** Kültür bir kuşaktan diğerine geçer, yani süreklidir. İnsanın diğer canlılardan ayrılan en önemli özelliği bir dili konuşabilme ve bir kültür yaratabilme özelliğidir. Bazı hayvanlar eğitimle bazı davranışları kazanabilirler fakat kendi yavrularına bunu öğretilmezler, onların da benzer bir eğitimden geçmeleri gerekir.
 3. **Kültür toplumsaldır:** Kültür toplumda yaşayan insanlarca yaratılır ve ortaklaşa paylaşılır.
 4. **Kültür, ideal ya da idealleştirilmiş kurallar sistemidir:** Kültür, çoğunlukla ideal kurallardan ve davranış örüntülerinden oluşsa da bireysel tutum ve davranışlar önemli ölçüde “ideal”den ayrılır.
 5. **Kültür, ihtiyaçları karşılayıcı ve doyum sağlayıcıdır:** Kültür, temel biyolojik ihtiyaçları ve bunlardan doğan ikinci derecedeki ihtiyaçları, çoğu zaman ve önemli ölçüde karşılar.
 6. **Kültür deşiflidir:** Değişme uyum yoluyla gerçekleşir. Kültürler zaman boyutu içinde doğal çevreye uyum gösterirler. Koşullar değiştikçe geleneksel çözüm yollarının sağladığı doyum düzeyi de azalır ve değişir. Yeni ihtiyaçlar ortaya çıkar ve bunlar bilinç düzeyine yükselir. Bu ihtiyaçları karşılayacak sorunları çözecek deneme ve düzeltmeler yapılır, yeni kurum ve kuruluşlara gidilir. Kültürel sistemler yalnız ileri giden, evrimci değişmelerle değil; genel gelişme yönüne ters düşen, geri giden değişmelere de uyum gösterirler.
 7. **Kültür bütünleştiricidir:** Belli bir kültürün öğeleri uyumlu ve bütünleşmiş bir sistemi oluşturmak eğilimindedirler.
 8. **Kültür bir soyutlamadır:** Kültürün bir bütün ya da bir sistem olduğu söylenir fakat sistemin tanımlanması oldukça zordur. Çünkü kültür bütünüyle maddi, gözlemlenebilir bir şey ya da olgu değildir. O, soyut bir kavramdır.

B. KÜLTÜRÜN ÖGELERİ

- Kültürün öğeleri; normlar, değerler, inançlar, semboller ve dildir.
- 1) **Normlar**
 - Normlar, yaptırımı olan kurallar bütünüdür.
 - Normlar, belli bir durumda insanların nasıl davranmaları gerektiği konusunda beklentileridir.
 - Her toplumda bireylerin tutum ve davranışlarını belirleyen, nasıl giyineceğimizden, nasıl yemek yiyeceğimize, nerde nasıl davranmamız gerektiğine ilişkin normlar yer alır.
 - Normları geçerli kılan ceza ve ödül sistemidir.
 - Toplumda istendik davranışların onaylanması ve de ödüllendirilmesi normlara uygun davranışların ortaya çıkma olasılığını artırabilir.
 - Normların ihlal edilmesi gayriresmî yaptırımlarla da karşılanabilir.
 - Grup içinde normlara, beklentilere uymayan kişiler dışlanabilir.
 - Bu da resmî değil, daha çok gayriresmî bir yaptırımı ifade eder.
 - Aynı şekilde kınama, ayıplama gibi tepkiler de bu tip yaptırımlar arasında sayılabilir.
 - Toplumsallaşma sürecimizde neyin doğru neyin yanlış olduğuna ilişkin bilgileri edinir, öğrenir ve tabii ki kendi tecrübelerimizle de değişime uğratırız.
 - 2) **Değerler**
 - Değerler, amaçlarımızı ve davranışlarımızı belirlemede bize neyin doğru, neyin yanlış olduğunu

söyleyen standartlardır.

- Norm ve değerler arasındaki en temel farklılık, değerlerin soyut ve genel kavramlardan oluşması, normların ise belirgin ve yol gösterici olmasından kaynaklanmaktadır.
- Değerler zamanla değişebilir, eskiden değerlerin yerini yenileri alabilir.
- Değerler konusunda önemli bir olgu da her toplumun kendine özgü değerlerinin olmasıdır.
- Her toplumda değer sistemleri isteyerek veya istemeyerek bozulabilir veya bireyler her zaman değerlere uygun davranmayabilir.

3) İnançlar

- İnançlar, gerçekliğin doğası hakkında ileri sürülen iddialar; yani dünya hakkında paylaşılan fikirlerdir.
- İnançlar, geçmişimizi yorumlamaya yardımcı olabileceği gibi, bugünü açıklamaya veya geleceği tahmin etmeye de katkıda bulunabilir.
- İnsanlar hayatlarında sağduyuyu, dini, bilimi ya da bunların karışımını temel alabilirler.
- İnançlarımızın bir kısmı kanıtlanabilir temellere sahipken bir kısmı da bu temelden yoksundur.
- İnançlar, belli durumlarda ne olması gerektiğini ifade ederler.

4) Semboller

- Sembol, belirli bir durum ya da olayı anlamlandıran şeydir.
- En önemli semboller, kültürel kodların işaretleri olarak işlev görmüştür.
- Kültürel semboller zaman içinde değişmektedir.
- Yüzyıl öncesinde blucin, ucuz ve işçilerin giydiği bir kıyafet olmasına karşılık, günümüzde özellikle belli markaları varlıklı gençlerin giydiği bir "statü sembolü"ne dönüşmüştür.

5) Dil

- Dil, kültürü oluşturan ana öğelerden biridir.
- Toplumsallaşma sürecinde bir dil öğrenerek içinde yaşadığımız kültürü öğrenir ve aynı yolla bizden sonraki kuşaklara kültürü aktarır.
- Hangi toplumda dünyaya gelmiş ve yetişmişsek, hangi dili konuşuyorsak dünyayı da bu gözlüklerle görürüz.
- İnsanlar iletişim kurarken temelde dil yoluyla bunu gerçekleştirir.
- Bunun yanında konuştuğumuz dili destekleyen jestler, mimikler, işaretler gibi unsurlar da toplumsallaşma sürecinde öğrenilir ve bir anlam kazanır.
- Bir dilin belli bir toplumda ve dönemdeki sözcük dağarcığı toplumun kültürel yaşamı ile ilgilidir.
- Humbolt, diller arasındaki gerçek ayrımın seslerde ve göstergelerde değil, dünya görüşleri arasındaki ayrım olduğunu belirtir.
- Ona göre, dil bir ürün değil bir etkinliktir; insan zekâsının hiç durmadan yinelediği sesleri, düşünceleri dile getirecek biçimde kullanma işidir.
- Sapir'e göre dil, yalnızca birey ile ilgili gözükün yaşantının değişik parçalarının az ya da çok sistematik bir kaydı değildir.
- Dil, birey ile çevresi arasında bir yorum perdesi gibi yer alır.

Türklerin Tarih Boyunca Kullandıkları Alfabeler

- Türkiye Cumhuriyeti'nde bugün kullanılmakta olan alfabaya gelinceye kadar Türklerin alfabelerini birkaç kez değiştirdikleri bilinmekte ve bu konuda dörtlü bir dizin yapılmaktadır: Göktürk, Uygur, Arap ve Latin.
- Türkiye Cumhuriyeti'nde kullanılan alfabe de özgün bir Latin alfabesi olmayıp, Latin kaynaklı yeni Türk alfabesidir.
- Bu alfabenin kabulünü öngören 1928 tarihli yasa "Türk Harflerinin Kabul ve Tatbiki Hakkında Kanun" başlığını taşımaktadır.
- Türklerin kullandıkları kesin olarak bilinen ilk alfabesi Göktürk alfabesidir.
- Bu alfabe 38 harf ya da işaretten oluşmaktadır.
- Bunlardan 4'ü ünlü, 30'u ünsüz, 4'ü de hece işaretleridir.
- Ünsüzler de tek ünsüz (27 tane) ve çift ünsüz (3 tane) olmak üzere ikiye ayrılmaktadır.
- Yeni Türk alfabesi, 8'i ünlü, 21'i ünsüz 29 harften oluşmuştur.
- TBMM'de 1 Kasım 1928'de kabul edilen 1353 sayılı Yasa ile yeni Türk harfleri kabul edilmiştir.
- Yeni Türk alfabesine geçiş 19 aya kadar uzanan 3 aşamada saptanmıştır.
- Önce devlet işlemlerinde, sonra ticaret defterlerinde, mahkeme ilamlarında, dilekçelerde ve son olarak da basılı evrak ile tutanaklarda bu geçiş için zaman tanınmıştır.
- Türkler tarafından yukarıda sayılan alfabelerin yanında başka alfabeler de kullanılmıştır. Bunların en bilineni Kiril alfabesidir.

KÜLTÜREL SÜREÇLER

- Sosyal/ kültürel antropologlar kültürel olguya kültürel süreçlerle yaklaşır ve gözlemlerini bunlara göre sınıflar ve değerlendirirler.
- Bir bakıma kültürel süreçler, kültürün kendisi gibi sosyal antropolojinin kavramsal araç ve gereçleridir.
- Kültürel süreçler başı-sonu belli olmadan süregelen olaylar olarak ele alınır.
- Kültürel süreçlerin kültürel olaylardan farkı, daha genel, soyut ve evrensel yakın düzeyde geçerli kavramlar olmalarıdır.
- Kültür kavramı içinde çok sayıda kültürel süreç bulunmakla beraber bunlardan önemli olanları aşağıdaki tabloda yer almıştır.

Süreçler	Tanımlar ve açıklamalar
Kültürleme (enculturation)	Sosyal bilimlerdeki toplumsallaşma ya da geniş anlamıyla eğitim. Doğumdan ölüme kadar, bireyin, toplumun istek ve beklentilerine uyacak biçimde etkilenmesi ve değiştirilmesi.
Kültürel yayılma (diffusion)	Belli bir toplumda, dıştan içe doğru ya da içten dışa doğru, maddi ve manevi öğelerin sürekli olarak yayılması.
Kültürleşme (acculturation)	Kültürel yayılma süreciyle gelen maddi ve manevi öğelerle, başka kültürlerden birey ve grupların, belli bir kültürel etkileşime girmesi ve karşılıklı etkileşim sonucunda her ikisinin de değişmesi.
Kültür yozlaşması (cultural degeneration/ aculturation)	Yayılmacılar göre, bir merkezden çıkan ve yayılan kültürün etkisinin her zaman çıkış ve geliş yerindeki yükseklik ve derecesini koruyamayıp bozulması, yozlaşması.
Kültürlenme (culturation)	Belli bir toplumun alt-kültürlerinden ya da farklı toplumlardan kopup gelen birey ve grupların buluşması ve bir etkileşim süresi sonunda, asıl kültür ve alt-kültürlerde bulunmayan yepyeni bir bileşime varılması, ulaşılması.
Kültür şoku (culture shock)	Bir kültürden başka bir kültüre giden bireylerin, yeni kültüre uyum yapmakta karşılaştıkları güçlükler, sıkıntı ve bunalımlar, gösterdikleri tepkiler.
Zorla-kültürlenme (trans-culturation)	Bir kültüre mensup birey ve grupların, başka bir kültür tarafından zorla değiştirilmesi.
Kültürel özümseme (assimilation)	Bir kültürel sistemin başka bir kültürel sistemi giderek kendine benzetmesi, kültürel egemenliği altına alması.
Kültürel değişme veya kültür değişmesi (cultural change)	Yukarıdaki bütün süreçlerin ve öteki kültürel etkenlerin bir bileşkesi olarak, toplumun bütünüyle veya bazı kurumlarıyla değişmesi ya da değişikliğe uğraması.

TÜRK KÜLTÜRÜ VE TÜRKİYE KÜLTÜRÜ

- Türkiye kültürü ise Türklerin yerleşmelerinden dolayı Türkiye denilen bu topraklarda onlardan önce var olan, onların gelişile büyük bir değişikliğe uğrayarak devam eden ve günümüze ulaşan kültür anlamına gelmektedir.

Türk Kültürünü Etkileyen Uygarlıklar

- Türk kültürünün ana kaynağının Orta Asya olduğu bilinmektedir.
- Türklerin islam öncesi dönemde geliştirdikleri bu özgün kültürün Çin ve Hindistan gibi komşu ülkelerin kültürlerinden de etkilendiğini kabul etmek gerekir
- İslamiyetin kabulünden sonra ise Müslüman Arap-iran kültürlerinin büyük etkisiyle yeni bir kültür sentezine ulaşıldığı da kuşkusuzdur.
- Böylece Türk kültürünün genelde üç kaynağa dayandığı meydana çıkmaktadır. Bunlar: Orta Asya, komşu ülkeler (Çin, Hint) ve İslam (Arap, İran)'dır
- Türklerin dillerinden başka özellikle efsaneleri, töreleri ve adetleri Orta Asya kökenlidir.
- Hitit tipi düz damlı kerpiç evler, Güneybatı Anadolu'daki beşik çatılı, Lykia türü ağaç yapılar, Hititlerden beri değişmeyen duvar tekniği ya da Hitit Çağı'nda görülen üstü para ve pullarla süslü fes biçimli kadın başlığı, uzun Mevlevi külahı, Karagöz ışıklağı, sivri ucu kalkık çarık, kağı, kökeni Karia uygarlığından gelen çift yüzlü Bektaşî baltası ve kaynakları Friglere kadar giden halk ezgileri eski Anadolu izleri arasında sayılabilir.
- Türkler İslam dinine girdikten sonra islam'ın ortaya çıktığı bölgelere doğru göç ederek 8. ve 9. yüzyıllarda İran'a ve Mezopotamya'ya yerleşmeye başlamışlardır.
- Türklerin ilk karşılaştıkları topluluk, yüksek bir uygarlık düzeyinde bulunan İranlılardır.
- Türkler güçlü ve efsiz bir mimari oluştururken kubbeyi, eyvanı (anıtsal medrese kapısı) ve sivri kemeri İranlılardan almışlar, çinicilik ve minyatürcülük alanlarında büyük ölçüde onlardan etkilenmişlerdir

Türkiye Kültürünü Etkileyen Uygarlıklar

- Türkiye kültürünün etkileyen 4 kültür; özgün Türk kültürü (Orta Asya), İslam kültürü (Arap, İran), Anadolu yerli kültürleri ve Batı (Avrupa) kültürüdür.
- Güvenç'e göre Türkiye tarih ve dil bakımından bir Doğu (Asya) kültürüdür.
- Türk tarihinin ve Türk dilinin kaynakları Doğu'dadır.
- Yaklaşık bin yıldır Anadolu topraklarına yerleştikleri için Orta Doğu kültür alanına giren Türkler, Akdeniz kıyısındaki yerleşmeleriyle Akdeniz kültürünün; Müslüman olmalarıyla beraber de İslam kültürünün bir üyesi sayılırlar
- Yirmisekiz Mehmet Çelebi'nin Fransa'ya elçi olarak gitmesinden bu yana Batı kaynaklarından beslenmeye başlamıştır.

TÜRKİYE'DE KÜLTÜRLE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR VE BAZI SONUÇLARI

- Kongar, Osmanlı-Türk kültür gelişim çizgisinde dört temel öge saptamaktadır. Bunlar:
 - 1) Osmanlının birinci niteliği, bütün topluma İslam kültürünün egemen olmasıdır.
 - 2) Osmanlının ikinci kültürel niteliği, seçkinlerle halk arasında görülen ünlü kültür ikiliğidir.
 - 3) Osmanlının üçüncü niteliği, belli bir tarihten sonra, manevi kültür öğelerini dışarıdan almaya başlamış olmasıdır.
 - 4) Osmanlı kültürünün dördüncü bir özelliği, hem suçlamaların hem çözümlerin maddi kültür yerine manevi kültür alanına yöneltilmiş olmasıdır.
- Hofstede (1980) "Kültürün Sonuçları" isimli kitabında Türkiye'nin de içinde bulunduğu 40 ülkeden 116000 çalışanın katıldığı araştırmasında elde ettiği sonuçları 4 temel kültürel boyut altında incelemiştir.
- Bunlar; bireycilik ve toplulukçuluk (individualism vs collectivism), kadınsı ve erkeksi değerler (feminity vs masculinity), güç mesafesi (power distance) ve belirsizlikten kaçınma (uncertainty avoidance)dir.
- Hofstede bireycilik ve toplulukçuluk kavramların şöyle açıklamıştır: "Bireycilik, bireyler arasındaki bağların gevşek olduğu, herkesin sadece kendine veya çekirdek ailesine bakmak zorunda olduğu kültürler için geçerlidir".
- "Toplulukçuluk ise insanların doğuştan itibaren güçlü ve sıkı gruplara bağlı olduğu ve bu bağlılığın yaşam boyunca, sorgulanmayan bir sadakat karşılığında var olduğu toplumlarda vardır.
- Bireyciliğe karşıt bir konumda olan toplulukçu kültürlerde "biz" bilinci hâkimken, bireyci kültürlerde "ben" bilinci gelişmiştir.
- Toplulukçu kültürler grubu ön planda tutarken bireyci kültürler bireyi ön planda tutmaktadır.
- Hofstede'nin araştırmasında Batılı ülkelerin yüksek bireycilik puanlarına ulaştıkları, Doğulu ve Latin

kökenli ülkelerin ise ortaklaşa davranışçı eğilimler gösterdikleri görülmüştür.

- Hofstede'nin çalışmasında Türk toplumunda kadınsı (dişil) değerlerin erkeksi (eril) değerlere göre biraz daha hâkim olduğu saptanmıştır.
- Hofstede'e göre kadınsı (dişil) davranış özellikleri şefkatli, merhametli, nazik, sadık ve insan ilişkilerinde uyumu ön plana çıkaran davranış özellikleridir.
- Erkeksi (eril) davranış özellikleri ise rekabet, ekonomik güç, otoriter ve uzlaşmaz davranış özelliklerini temsil etmektedir
- Hofstede, kadınsı (dişil) değerlerle erkeksi (eril) değerlere sahip toplumların önde gelen norm farklılıklarını şöyle belirtmektedir:
 - a. Kadınsı (dişil) toplumdaki değerler şefkat ve korumaya yöneliktir.
 - b. insanlar arasında sıcak ilişkiler önemlidir.
 - c. Alçak gönüllülük herkesten beklenen davranıştır.
 - d. ilişkilerde her iki cinsin de yumuşak davranış göstermesi beklenir.
 - e. Zayıflık sempati ile karşılanır.
 - f. Yaşamak için çalışmak gerekir.
 - g. Yöneticiler kurumda uzlaşma sağlamaya çalışırlar.
 - h. Çatışmaların çözülmesinde uzlaşma ve pazarlık önde gelir.
- Erkeksi (eril) toplumdaki temel değerler ise :
 - 1) başarı ve ilerlemeye yöneliktir.
 - 2) Para ve benzeri şeyler önemlidir.
 - 3) Bireylerin güçlü ve gösterişli olması beklenir.
 - 4) ilişkilerde kadının yumuşak davranış göstermesi beklenir.
 - 5) Güç, sempati ile karşılanır.
 - 6) Çalışmak için yaşamak gerekir.
 - 7) Yöneticilerin kararlı ve iddialı olması beklenir.
 - 8) Çatışmaların çözülmesinde karşı tarafı yenme önde gelir
- Türkiye,Hofstede'in sıralamasına iran, Tayland, Tayvan, Brezilya, israil, Fransa, ispanya, Peru, fiili, Yugoslavya vb. ülkelerle birlikte dişi ülkeler grubunda yer almaktadır.
- Türkiye ile benzerlikleri bulunan Japonya, Yunanistan, Meksika vb. ülkeler erkek kültür grubunda sıralanmışlardır.
- 'Güç mesafesi' (power distance),toplumda güç dağılımındaki eşitsizliğin nasıl algılandığı ile ilgilidir.
- Güç mesafesi geniş olan kültürlerde, güç dağılımındaki ve buna bağlı olarak fırsat eşitsizliğindeki dengesizlik kabullenilmektedir.
- Bu kültürlerde unvan, statü, pozisyon gibi betimleyici ögelere de fazlasıyla önem verilerek saygı duyulmaktadır; iş yerlerinde işçi ile işveren arasındaki mesafe hissedilmekte ve korunmaktadır.
- Güç mesafesi dar olan kültürlerde ise güç sahibi kişilere yaklaşmak ve onlarla yakınlaşmak daha kolaydır.
- İş yerlerinde önemli kararlar verileceği sırada, çalışanların fikri alınır ve karar sürecine dahil edilmektedir.
- Hofstede, dar güç mesafesi yaşanan toplumlara örnek olarak Avusturya, israil, Danimarka, Yeni Zelanda ve ırlanda'yı göstermiştir.
- Geniş güç mesafesinin en çok yaşandığı toplumların ise Malezya, Panama, Guetamala, Filipinler ve Venezuela olduğunu bulmuştur.
- Türkiye bu değerlendirmede on sekizinci sırayı almıştır.
- Türkiye'de, özellikle Batı kültürüne göre farklılaşan ve Türk insanının davranışlarını biçimleyen kültür bağlamının incelenmesi sonucu elde edilen bulgular ışığında kültürel açıdan şu tespitler yapılabilir:
 - 1) Toplulukçu değer ve normlar egemendir
 - 2) Kadınsı değerler biraz daha ön plandadır
 - 3) Güç mesafesi fazladır
 - 4) Belirsizlikten kaçınma eğilimi yüksektir.